

A2

B4

A4

B5

A5

Zesde Jaargang, No: 20.
December 1933.

EEN MOOI VERHAALTJE, over

93% PROCENT SOCIALISTISCHE OPGOUW, EN EEN ARMZALIGE 7% RENTE.

Ofschoen het niet onze gewoonte is, de ruimte, in ons persmateriaal te gebruiken voor journalistiek, dwingt het verloop die de "socialistische" opbouw in Rusland neemt ons, om voor een keer een uitzondering te maken. Daar gaat is dan.

De "Moscou Daily News", aan te Moscou uitgegeven, in 't Engelsch gedrukt reklameblad van de Sowjetunie, verscheen 7 November, bij gelegenheid van het 12-jarigfeest van de Octoberrevolutie met een speciaalnummer. Het is verlicht met foto's van groote, groote, nieuwe fabrieken, studeerhuizen, en ... in zeer praktische uniformen restoken roodleger soldaten. Het groote, een enkele bladzijde in beslaanende foto's van Lenin en van vaderetje Stalin.

Verder een keur van artikelen, over opbouw en nogeens opbouw, met veel cijfers, ook groote, en veel leucens en misleiding, oek al in 't groot.

Een der artikelen, op blz. 11, getiteld: "ONDER DE PANIER VAN HET LENINISME", begint als volgt:

"Iedere nieuwe dag, nieuwe maand, en ieder nieuw jaar toont steeds duidelijker de grootschheid van de Octoberoverwinning.

We mogen Stalin's woorden aanhalen: "De bijzondere voordeelen en verdiensten van het Sowjet ekonomisch systeem stellen kolossale en onoverwinnbare middelen voor de oplossing van iedere moeilijkheid tot onze beschikking.

De sukcessen van het eerste vijfjarsplan hebben aan de wereld bewezen, dat de arbeidende klasse in staat was het nieuwe op te bouwen, zo goed als zij het oude vernietigde.

Zonder verstrikkende, aan bender lezende leeningen van het buitenland, hebben de Sowjetwerkers met hun eien handen een

solide industriële en technische basis gevestigd voor de rekonstruering van de geheel nationale economie. De fundamenten zijn gelegd, thans wordt het gebouw van de klassenloze maatschappij opgetrokken.

"Zonder verstrikkende, aan banden leggende leningen van het buitenland". De spatisering van VAN is van de "Moscou Daily News". Inderdaad, het buitenland heeft nog niet aan de Sowjetunie geleend. Niet in de vorm van een direkte lening. Doch, zoals bekend, heeft de Sowjetstaat een kommissariaat voor de buitenlandse handel. Alle handelstransaktie's met het buitenland loopen over dit instituut. Kameraad Litwinov reist de meeste aardbol om en bedrijft "proletarische" diplomatie. Hij sluit non-agressievorderingen en vooral ook handelsovereenkomsten. De kapitalistische landen, die door de economische crisis, allen met een overproduktie zitten, vooral van die artikelen, die hun nationale industrie en landbouw voortbrengen, willen heel graag leveren, mits Rusland betaald met gouden Roebels of in de munt van het land dat de roedren levert.

Vandaar Litwinov's bedrijvigheid. Hij tracht kredieten los te reuteren, handelskredieten. Betaling van de releverde goederen na een vastgestelde termijn. De handelsbetrekkingen van de andere landen met Rusland zijn dan ook geheel afhankelijk van de kredietwaardigheid, die die landen Rusland, onder de druk van hun economische nood toestaan. Maar ook, en vooral, Rusland kan eenmaal verkregen kredietwaardigheid slechts behouden door prompte betaling. De kapitalistische landen steunen de "socialistische" orbouw van Rusland niet en de moede ooren van Stalin. In het kapitalisme is tusschen een lening en een krediet een principieel verschil.

Een handelskrediet aan Rusland is een krediet aan de Russische staat, aan het kommissariaat voor buitenlandse handel, of anders gezegd "een verstrikkende en aan banden leggende lening van het buitenland".

Maar er is meer. We bleesden verder in het jubileumnummer van de "Moscou Daily News" en bewonderen eerst op blz. 18 en 19 de levensgroot afgedrukte koppen van Lenin en Stalin. Dan op bladzij 21 een grote, de gehele pagina in beslag nemende advertentie. Rondom foto's van hoovers en traktorfabrieken. De zeer toepasselijke tekst luidt als volgt :

- OBIGATIE's van de U.S.S.R. - staat, binnenlandse lening.
- "HET TWEEDE VIJFJARENPLAN" (1ste Jaarsuitrifte)
- 7% RENTE per JAAR, betaalbaar per KWARTAAL.
- KOOPBAAR met BUITENLANDSCHE VALUTA.
- AFLOSBAAR in BUITENLANDSCHE VALUTA op elk TIJDSTIP vóór de VERVALTIJD.

MOERS van VERKOOP en AFLOSSING, NOMINALE WAARDE PLUS VERVALLEN RENTE, volgens DATEERING van de LAATSTE KOPPEL.

7% procent, is lang geen kleinigheid. In andere landen hebben staat en gemeenten op 't oogenblik vaak de moeite van 'leening tegen 3% verplaatst te krijgen.

Maar alweer, het is een "binnenlandse" lening. Alleen de staat wil de obligatie's graag afgeven tegen buitenlandse valuta's, en verplicht zich tot terugbetaling van hoofdsom en rente "op elk tijdstip". Dat deze binnenlandse leningen "binnenlandse" is, omdat Rusland er geen in 't buitenland verplaatst kan krijgen, en dat Rusland, ter koste van alle niet-afgeleide in 't bezit te komen van waarde valuta's om aan de verplichtingen te zekeren het buitenland te kunnen voldoen, dat gaan we nu vertellen in 't hooi verhandte.

We vonden het op blz. 23, alweer van dezelfde "Moscou Daily News".

"GELUISTERD IN EEN HOTEL"

"Ze zat in een van de Intourist-hotels, en gaf inlichtingen aan hen, die belang hebben in de U.S.S.R. binnenlandse staatsleningen, - waarvan de "leening" Tweede Vijfjarenplan (1ste Jaarsuitrifte) "kocht" kan worden en aflosbaar is in buitenlandse valuta's."

"De obligatie's vervallen in 1934, in de datum van uitgifte, op 1 Oct. 1934. Evenwel, de U.S.S.R. koort de obligatie's terug op ieder tijdstip, op 't oogenblik van aflossing, tegen de nominale (of de obligatie's opbrengde) waarde plus de vervallen rente."

"Heeft U veel obligatie's verkocht van de jaarlijkse vraag, nadat ik den goederen had geluisterd, en de andere de inlichtingen vroeg van de obligatie's."

"Ik verkocht niet de obligatie's, ik verkocht alleen inlichtingen over de lening. De meeste personen die hier verdragen hebben, niet voldoende geld hebben, om alle in obligatie's te beleggen, maar willen zij welgesteldheid bijzonderheden te vertellen over het obligatie's, en waar waar de andere een inschrijving te doen."

"Het verbod van dat het web niet erg lang zal in deze tijd, het financiële moeilijkheden van de U.S.S.R. in 't buitenland."

"Dat me zoe zijn, 1934, maar de economische toestand in 't buitenland hebben we de verloop van de obligatie's vals zien zijn. Het grote aandeel in 't buitenland, het delen van de buitenlandse valuta's en de andere de verloop in 't van van de U.S.S.R., tegamen, dat de andere vertrouwen in de stabiliteit in volheid van het land, de andere verloop gebracht als nooit tevoren."

Toch is het een tamelijk vervelend baantje, om obligatie's te verkopen is 't niet? Ik weet wel, dat we bij ons naar dat soort menschen kijken met een gevoel van angst en vrees, en we ons afvragen, wat ze ons van plan zijn aan te smoren, of we in staat zullen zijn hun praatjes te weerstaan of niet, en hoeveel we aan het zaakje zullen verliezen.

Ze lachten hartelijk.

"Ik zou niet in staat zijn, om met een mooi praatje een vijf dollar stuk van goed Amerikaansch goud te verkoopen voor vijf cent." Ik behoer niet tot het type van de overmatig aandringende verkoper. Ik heb er plezier in als de menschen willen koopen, maar als ze niet willen - ik zou niet in staat zijn hen over te halen. Ik ben geen verkoper, of verkoopster, om nauwkeurlaar te zijn. Het is waar, ik werk met obligatie's van de U.S.S.R. - staatsleningen, maar om informatie's te verstrekken aan wie ze wenschen of van dienst te zijn, heb ik reeds obligatie's bezitten, daarvoor is geen verkoopshandigheid nodig. B.v., de nieuwe te plaatsen lening - de 7% Tweede Vijfjarenlening, met Jaarsuittijde - werd onze klanten seraf aangekondigd tegen het midden van Augustus. Er was verdraging ontstaan in het ver- zamen der bijzonderheden, en we hadden geen drukwerk gereed- ter verspreiding. En zie, nauwelijks waren twee weken voorbij- gegaan, of we ontvingen reeds antwoord van klanten aan deze kant van de Atlantische Oseaan, en binnen een maand van hen die naar de andere kant wonen. Zeals steeds zijn we niet in staat aan de anderen te nemen - ze zijn geheel betrouwelijk gegeven, en dus gaar aan van hen schreef: Dat hij tot zijn spijt, doordat zijn salaris in de loop van het laatste jaar tot driemaal toe verlaagd was, en de levensomstandigheden steeds moeilijker worden, niet in staat was in te schrijven voor de nieuwe lening, maar dat hij ondanks dat zoo heel erg graag een van de nieuwe obligatie's zou bezitten, en dat hij dus 100 dollar had gedeponeerd bij de bank. Koop den 100 Roebel obligatie voor me, en als er iets overblijft, iemand kan dat niet vooruit weten, nu de dollar steeds helder - plaats het dan voor me op m'n loopende rekening.

Een ander schreef, dat hij geen geletterd persoon was, zonder schoolopleiding (tot m'n spijt kan ik z'n stijl niet precies weergeven, z'n spelling was buitengewoon) maar dat dat geen reden voor hen was om niet mee te helpen aan de opbouw van een land, dat er zorg voor draagt, dat er geen ongeschoolde menschen zijn. En stuur ze geen rente, en als ik er tusschen uit krijg, geef het geld aan het land.

Een geheel andere, een, waarvan ik vermoed dat hij krafft professor in de ekonomie is, te oordeelen naar het briefhoofd dat hij gebruikt, deelt ons mede dat we de rente moeten overdra- gen aan de U.S.S.R. als bijdrage voor de werkelijkheid van het tweede vijfjarenplan. Het is moeilijk een brief te vinden, hoe zakelijk overigens ook geschreeven, die niet eindigt met wenschen voor een voortdurend sukses van het tweede vijfjarenplan.

"Maar hoe gaat het met de rente, zendt U die niet naar het buitenland?"

Zeer zeker doen we dat. De menschen die hun geld beleggen worden zonder twijfel niet alleen aangetrokken door de veiligheid van hun belegging, maar tevens door de rentevroede eigenschaf ervan. Valen belaggen de rente in nieuwe obligatie's. Anderzijds brengen de rente in open rekening in buitenlandse valuta (wij voeren deze rekeningen) meestal in leardeposito's. Betrokkelijk weinig van onze klanten laten de rente over- schrijven naar hun land. De ekonomische konditie's daar, de risikante toestand op de beleggingsmarkt, maken hen voorzichtig met het plaatsen van hun geld. Tenzij ze hun geld werkelijk nodig hebben, geven ze er de voorkeur aan het hier te laten, 't zij in obligatie's, 't zij in een winstbrevende open rekening.

Zoudt U me aanraden om ik te schrijven?

"Ik zou nooit zoo wettelijk zijn om aan te raden. Niemand wil geraden zijn. Ik kan zoo goed als alles vertellen wat U van de obligatie's weet, en ook, dat ik m'n kontakten van thuis heb laten toezenden, en ze heb bijood in deze obligatie's. Dat ik niet dus heel erg met een gemak voel. En ik kan U vertellen dat ontalbaar veel andere menschen in deze obligatie's belaggen. U kunt dus uw konklusie's trekken."

Vertelt U me, hoe kan ik het geld overtuigen?

Als dat niet trekt, trekt niemand. Een zilver pinnolandsche leening. Trekken in...?

Ik ben zitter in Oost of West, professor in de ekonomie, of juist voor de derde maal salarisvermindering gekregen Lebbonds bankdeposito houdende hongerlijder, mits zitter van terminatie 100 Roebel, toeken in voor de nieuwe leening. Wij diktators van het "socialistische" vaderland garanderen U promotie en of uw verlagen terug - in eigen valuta - plus 7% rente. Kijk naar de foto's van ons, noote fabrieken, ons schijns zult u konponnettes knippen, tot wij het Russische proletari- aat, onder onze leiding zwoert aan de "socialistische opbouw".

Verantwoording vrijwillige bijdrager - 15 December 1933

S. to E. J. 1 - G. S. to A. J. 4.50; E. J. 1 - 90; P. R. to N. N. J. 1.00;
 N. N. to E. J. 5 - B. L. & P. to A. J. 1.50; N. J. 1.35; H. M. to A. J. 2.50;
 G. R. to E. J. 1 - A. de E. to A. J. 2.50; M. M. to L. J. 1 - G. E. E. to A. J. 1.25;
 B. T. J. - 25; B. J. - 10; J. v. D. - 25; M. P. J. - 50;

EEN KURSUSVERGADERING.

... in het be-
 vanzaaltje van handwerkers Vriendenkring over het onderwerp: "Leninisme,
 Stalinsme en Trotskisme", voor ongeveer 190 toehoorders. Het onderwerp
 had beter kunnen luiden: "Lenin, Stalin, Trotski", want de persoonlijke
 kwaliteiten traden veel sterker op de voorgrond dan de politieke geschillen.
 De onuitgesproken konklusie werd gesuggereerd, dat Stalin onbekwaam
 was, zijn politiek oorzak was, en de macht der burokratie in Rusland,
 en dat Lenin en Trotski er heel wat anders van gemaakt zouden hebben.
 Dit was niet de eerste vergadering, die de O.S.P. hield over dit onder-
 werp. De week daarvoor had Cavalho ook reeds zoo'n zelfde kursus gehou-
 den, waarvoor het onderwerp luidde: "Trotski".

De bedoeling is duidelijk, ~~te~~ tegenover de persoonsvergadering
 van Stalin en andere leiders der 3de Internationale, stelt de O.S.P. in
 konkurrentie de persoonsvergadering voor Trotski, de "führer" van de nieuwe
 Internationale in spee. Terloops zij opgemerkt, dat de "rondletters" van de
 de theorie van de klassenstrijd nooit bijzonder warm geloopt zijn voor
 het in elkaar binnere van Internationales, zij hechten meer waarde aan
 "internationals funkties" van het proletariaat. (Profrankkritiek
 blz. 30/31.)

De Kadt had vertelt van de splitsing in de Russische Sociaal-Demo-
 kratische Partij in 1903, ten gevolge van het vraagstuk: "Massapartij of
 niet". Bij de gelegenheid tot het stellen van vragen merkte ik op, dat
 over deze kwestie in de partij, en ook in de O.S.P. totaal niet gespro-
 ken werd, en dat ze zich zonder bedenken, bij de oprichting, op het stand-
 punt van de massapartij hadden gesteld.

In z'n antwoord zei de Kadt, dat het wel de moeite waard was, om daar
 eens de aandacht aan te wijden, maar dat dit overleers een kwestie was,
 waar juist altijd de anarchisten (steek die in te zek) uit den treure
 over bezit waren geweest. Geen ergs aansporing om de moeite, die het waard
 is, dan ook te nemen. Het ontging deze Leninist en zijn volgelingen waar-
 schijnlijk, hoe hij pas had verteld, dat z'n beide Guder, op dit vraagstuk
 de partij uittegen hadden doen springen. Ze schenen er nog maar belang in
 te stellen, dan de vermeende anarchisten van de Kadt, die er volgens hem
 alleen maar onschuldig over diskussieerden. Dat anarchisten een zeer uit-
 gesproken rapportoir hadden, was re bekend, maar dat er ook massapartij of
 niet, op voerkwar is de tot dusverre ontgaan. De Kadt schijnt een juist
 begrip van de anarchistische beweging te hebben. M'n volgende vraag gold
 de O.S.P. — naar houding t.o. van de verdediging van Rusland, en het
 militarisme.

Grote doelen uitkomen, wat de houding van de 3de Internationale in
 deze was, las ik het oitast van Bucharin voor, hetgeen door ons hier
 bekend is geworden, nadat wij het jarenlang verregeld hadden herhaald,
 de Tribune tot een z.g. antwoord hadden gedwongen en allerlei richtingen
 en partijen in de arbeidersbeweging het in hun pers hadden overgevoerd.
 Het kan geen kwaad, het ook hier tot goed berrip van de zaak nog even te
 herhalen:

"Mora proletarische staten, uitgaande van de doelmatigheden
 van de strategie van het geheele wereldproletariaat, militaire
 bloks sluiten met burgerlijke staten? Er is hier geen verschil
 tusschen een leening en een militair verbond. En ik beweer dat
 we al zoo bereid zijn, dat we een militair verbond met een
 andere burgerlijke kunnen sluiten, om het behulp van deze burger-
 lijke staat een ander burgerdomein te vernietigen."
 Bij deze woor van landsverdediging, is het de plicht van de
 kameraden van zulk een land dit blok tot de overwinning te voeren.
 Konklus van de 3de Internationale
 verslag blz. 420)

De Kadt antwoordde, dat dit oitast reeds lang — hij meende onlangs,
 een jaar of zes nadat het uitgesproken werd — door hem gepubliceerd was,
 en dat zij "natuurlijk" van meening waren, dat de partijgenooten in zoo'n
 geval niet hun regering moesten steunen. Of dit zoo natuurlijk is bij de
 O.S.P. zullen we zien. Want dat zoo'n politiek konsekwentie met zich
 meebrengt — ja, die beroorde konsekwentie altijd — daar wil de O.S.P. en
 Trotski niets van weten. Stellen we het geval, dat een blok van Rusland-
 Duitschland en andere landen de krijg woent tegen Frankrijk, en z'n bond-
 genooten. Dan moeten krachtens het standpunt van de O.S.P. deze Rus-
 land wil verdedigen — de Duitsche proletariers de verdediging van dit blok
 saboteeren, de Russische proletariers de verdediging van dit blok
 Russische proletariers gebruikt worden, om de Duitsche saboteurs door
 middel van executies tot een andere overtuiging te brengen, en zullen dan
 de Duitsche arbeiders zich naar kalm laten executeren op het standpunt
 van de O.S.P. niet in gevaar te brengen. Nee kameraden, wanneer men zich
 op het standpunt plaatst van de verdediging van Rusland, ken er van "Inter-
 nationals funkties van de arbeidersklassen" (Marx) geen sprake zijn.
 Want de oorlog is niets meer dan de voortzetting der politiek, maar met
 verscherpte middelen, hij is de voortzetting van de handels- en economische
 overeenkomsten, en leeningen. En is geen principieel verschil
 Iedere economische overeenkomst is gericht tegen een of meer andere
 staten en is een oorlog. De Russische reeds arme moet er tevens voor
 zorgen dat "Russische roudschijnen een veilig en voordelig kapitaal-
 belegging zijn". (Advertentie "Koskouer Rundschau") Zij moet de rente van
 het buitenland kapitaal dat uit de zwoegende honorerende Russische gepompt
 wordt, veilig stellen, door z'n arbeiders er onder te houden, deze rente
 arme maakt tevens die leeningen en verdragen mogelijk. Het feit, dat
 handel- en economische overeenkomsten met andere staten mogelijk zijn,
 maakt tevens aan het malle practijs, dat Rusland van alle kanten door
 imperialistische roovers besprengel wordt, een einde. Dit practijs, dat
 wol is waar eens waarheid bevatte, maar een waren op ook geen verdragen
 met andere staten mogelijk, verkondigde de Kadt verleden jaar nog als een
 evangelische waarheid.

Het is dus niet zoo "natuurlijk" dat de O.S.P. het standpunt der
 3de Internationale, dat de partijgenooten dit blok tot de overwinning
 moeten voeren, van de hand moet wijzen. Het is zeer wakk' op n i a t u r
 l i j k , dat wie op het standpunt staat van de verdediging van Rusland,

Dit blok wil naar de overwinning wil voeren. De 3de Internationale is hier consequent, alleen tegen alle feiten in loegt zij tegenover de arbeiders dit haar standpunt.

Deze blokvorming met andere imperialistische staten bestaat reeds lang in de politiek en zal bij een gewapend konflikt met natuurnoodwendig zekerheid worden voortgezet.

Intusschen lijkt schijn de afdeling Oost iets van de zaak door te hebben. In een van haar voorstellen voor het kerstkongres overweert zij de mogelijkheid dat de Sowjetunie opgenomen wordt in een imperialistische statenblok en in een wereldoorlog wordt getrokken als een van de oorlogvoerende staten, dat het dan voor de arbeidersklasse onmogelijk is om partij te trekken voor de U.S.S.R. zonder tegelijk partij te trekken in de imperialistische oorlog.

Wij zullen zien of die luf ruggeslaat toonen en zich riet met een elastische resolutie in het niet laten sturen. Een middenweg is hier niet. Of steun aan Rusland en de met haar verbonden staten, of bestrijding met alle ten dienste staande middelen. Of met Rusland ten oorlog, of tegen Rusland naar de revolutie.

Al het Russische proletariaat verkeert ten opzichte van hare machthobbers en onderdanen in een andere positie als het Duitse en alle proletariaat in de wereld. Het staat in onverzoenlijke tegenstelling tot hen. Ook in Rusland heeft het proletariaat niets te verliezen dan zijn katoenen en van wereld te winnen.

Dit brengt mij tot eenige opmerkingen over het antwoord van de Kadt op de derde vraag n.l. ontwikkelt het staatskapitalisme in Rusland volgens dezelfde wetten als het Westeuropese, in 't bijzonder het betrekking tot accumulatie en rentabiliteit? En in verband hiermee of hij het staatskapitalisme met de stelling van Engels neergelegd in z'n "Anti-Dühring" als een vorming in naamloze vennootschappen, n.o.a.l. in de vorm van staatsbanken en de kapitalvormende instellingen op de productiekrachten op.

De oplossing kan alleen daarin liggen, dat de Marx'sche en de Engels'sche opvattingen zonder de hulp van de H. zich meester maakt van de productiekrachten, die ieders ander leiding dan de hare krijgen ontgroeit. Daarna treedt de maatschappelijke planmatige productie na er de productiekrachten van het geheel zo veel naar ieder afzonderlijk in de plaats van de maatschappelijke anarchie van de productie.

Om met de uitlating van de oude Liefknecht, in 'n red. die hij vield naar aanleiding van de pogingen, om de spoorwegen, de kolonlijnen en andere industrieën in handen van de staat te brengen. Hij zai:

Hoe meer de burgerlijke maatschappij inziet, dat ze zich op den duur niet tegen de stormloop der socialistische ideeën verdedigen kan, hoe meer de dichter zijn we bij het tijdstip, dat het staatsocialisme in volle ernst geproklameerd zal worden, de laatste strijd die de sociaal-democratie te strijden heeft, zal uitgevochten onder het veld van de staatsocialisme, daar sociaal-democratie moet antwoorden, dat het kapitaal in de overgangperiode natuurlijk moet accumuleren, zoo zai Marx het ook in zijn kritieken op het program van Gotha.

Dat een gedeelte van het produkt moest dienen tot herstel en eventuele uitbreiding van het produktieapparaat en in dien zij moest accumuleren dat hadden wij er ook uit begrepen, doch dat volgens Marx, voor alles de rente van het in de industrie geïnvesteerde kapitaal opgebracht moest worden, zoals in Rusland en in de andere regekapitaleland tische situaties, dat is de flagrante tegenpraak met alles wat Marx ons dienaangaande geleerd heeft. Het is ieders goed recht, om het met Marx onens te zijn, maar Marx vervalschen terwille van de politiek die je voerstaat of uit onverantwoordelijke onkunde, is een misdadig geplaatst aan het hoogste, aan het inzicht der arbeidersklasse.

Wat en hoe moet dan volgens Marx onder de proletarische diktatuur geaccumuleerd worden? Volgens Marx moet van het gezamenlijk produkt afgetrokken worden:

- I. De dekking ten vervangng der gema verbruikte produktiemiddelen.
- II. Daarenboven een gedeelte voor uitbreiding der produktie.
- III. Een reserve- of verzekeringsfonds, tegen ongelukken of storingen door de natuur. Voordat het tot individuele deeling komt gaat hier waar van af:
- i. De algemeene, niet tot de produktie behorende bestuurskosten. Dit gedeelte wordt van de beginne af aanzienlijk beperkt in vergelijking met de huidige maatschappij, en vermindert in dezelfde mate als de nieuwe maatschappij zich ontwikkelt. (Noch Bij het ontstaan der burgerlijke uit de feodale staten neemt dit gedeelte aanzienlijk toe, zoals het nu ook in Rusland doet.)
- II. Wat tot gemeenschappelijke bevrediging der behoeften dient, zoals scholen, gezondheidsdienst enz.
- III. Fonds voor tot arbeid ongeschikten. (Marx-Engels, Programkritieken Blz. 23.)

Waar blijft hier nu de rente van het geïnvesteerde kapitaal, dat in Rusland voor alles van het produkt af moet? De zaak is dat een kommunistische ontwikkeling der produktie ondenkbaar is, die gewaand is op de rentabiliteit van het kapitaal. Bij een dergelijke produktie moet het geld als cirkulatiemiddel verdwijnen. Hetgeen Marx weer aangeeft in "Het Kapitaal II. Blz. 331, want daar zegt hij:

"Het geldkapitaal valt bij kommunistische produktie weg. Wat mij betreft zogen de producenten-papieren aanwijzingen krijgen, waarvoor ze zoveel aan de produktievoorraden mogen onttrekken als met hun arbeidstijd overeen komt.

Deze aanwijzingen zijn geen geld, zij cirkuleren niet. En op Blz. 25 van de Programkritieken: "Hij (de arbeider) ontvangt van de maatschappij een bewijs dat hij zoo en zoveel arbeid geleverd heeft (de afzet van zijn arbeid voor het gemeenschappelijke fonds) en onttrekt met dit bewijs aan de maatschappelijke voorraad konsumptiemiddelen, zoveel als evenveel arbeid kost.

En nocht men ons nu nat als de O.P.'ers, wanneer ze in de kleen zitten tegenwerpen (per slot van rekening kan je van menschen, die bevesten dat in Duitschland de produktiemiddelen ongewoond zijn tot staatsbezit, zoolts wel verwacht) dat Marx hier het voldragene kommunistische of het oer had, dan halen wij hier nog aan van Marx Blz. 25 van zijn Program

Kritieken wat hij aan het laatst geuite vooraf laat gaan:

Maar wij hier mee te doen hebben, is een kommunistische maatschappij, niet zoals zij zich op haar eigen grondslagen heeft ontwikkeld, maar omgekeerd zodals ze zoo juist uit de kapitalistische maatschappij ontstaat.

In dezelfde principiële opzichten, waarin de kapitalistische produktie in West-Europa van de kommunistische verschilt, verschilt het Russische staatskapitalisme hiervan. De Russische staatsbank verstrekt kredieten aan ondernemingen of sticht bedrijven met een betaald kapitaal, dat van de staat een zekere rente op moet brengen. Er kan in zoo'n bedrijf winst gemaakt worden, doch er kan ook verlies geleden worden, ja, het kan failliet gaan. In welk geval het ophoudt te bestaan of door de staatsbank tegen een gereduceerde prijs wordt overgenomen of het betaalde kapitaal vanzelf niet geheel verloren te doen gaan. (kapitaalvernietiging)

Er gebeurt in wezen het zelfde wat er bij een faillissement in de westerse kapitalistische landen gebeurt. Noch de omvorming in staatszeggende heft de kapitaalvormende eigenschappen der produktiekrachten op.

Noch op de binnenlandse en vanzelfsprekend noch op de wereldmarkt, is de concurrentie opgeheven. De Russische regering dumpt bij groote hoeveelheden zijn landbouw- en industrieproducten op de wereldmarkt. De staatsgraatbedrijven voeren een moordende concurrentie tegen de kollektieven om de prijs te drukken. Hier is een kern der werkelijkheid als Stalin op zijn plaats. Een kern die de nooden dient van het systeem dat natuurproces dat zich achter de ruggen der producenten voltrekt.

Wat zou de Russische ekonomie moeten beginnen met halfzachte opposanten als Trotski, of de kadt, of Matthijzen, de bewonderaar der Sovjetunie. Zij hebben uit sentimentele overwegingen alle drie dezelfde bezwaren. Er akkumuleert teveel kapitaal, de akkumulatie gaat te snel. Wat heeft dit tempo afhankelijk is van de wil van Stalin, of het advies van de kadt of Matthijzen. Het schoolmeesters, de oplossing kan alleen daarin liggen dat de economie niet afhankelijk is van de wil van Stalin, of het advies van de kadt of Matthijzen. Het schoolmeesters, de oplossing kan alleen daarin liggen dat de economie niet afhankelijk is van de wil van Stalin, of het advies van de kadt of Matthijzen.

Dit tempo wordt bepaald door de binnen- en buitenlandse concurrentie en rivaliteit van het op de rentabiliteit gebaseerde staatskapitalisme. Het tempo wordt bepaald door de binnen- en buitenlandse concurrentie en rivaliteit van het op de rentabiliteit gebaseerde staatskapitalisme. Het tempo wordt bepaald door de binnen- en buitenlandse concurrentie en rivaliteit van het op de rentabiliteit gebaseerde staatskapitalisme.

Uit de geschiedenis der kapitalistische landen is bekend dat een enkele jonge staat die zijn industrie tot een hooger wildt opheffen het zonder hulp van buiten in der vorm van leeningen en kredieten op langer termijn kan spelen." (J. Lenin, Nieuwe Verhoudingen in de Nieuwe Toek)

Hij maakt dus geen verschil tusschen de Russische en de West-Europese ontwikkeling der industrie. Dit is er dan in wezen niet; beider basis is de rentabiliteit. Daarom sluit Stalin het bovengenoemde artikel met de woorden:

"Dus het rentabiliteitsprincipe inburgeren en versterken, de akkumulatie in de industrie versterken - dat is de taak."

Over de overzichtelijkheid en macht der burokratie verklaart Stalin ons:

Het is een feit dat in een reeks van bedrijven en bedrijfsorganisaties de begrippen zuiverheidsysteem, verhoging der produktie-uitgaven, rationalisatie der produktie, reeds lang uit het gebruik zijn verdwenen. Zeer waarschijnlijk rekenen zij erop dat de staatsbank ons in ieder geval de nodige sommen ter beschikking zal stellen. Het is een feit dat in de laatste tijd de produktiekosten in een gansche reeks van bedrijven een sterke neiging tot stijgen vertoonen. Men is overdragen de produktiekosten te verlagen naar zij verhoogd zijn.

Is het voldoende dat de produktiekrachten alle andere leiding dan die der staatsbank zijn ontroeid? Elijkt hier niet duidelijker uit de onmogelijkheid van overzicht en beheer met voortuitgang van de uitslag binnen staatsocialisme of staatskapitalisme of staatskommunisme of hoe je het noemen wilt? Het spreekt vanzelf dat de leiders aan de toppen niet alles kunnen overzien, niet met 30% en niet met 20% akkumulatie.

Maar de vroege privaatkapitalistische verhoudingen was de produktie nog niet zoo vervlochten als nu. Toen al geheel overzicht en directe inbrenging door de staatsorganen was bijna niet noodig. Bij de kleinheid van de ondernemingen en de nauwe verhoudingen van de ondernemers zelf wel de mogelijkheid was natuurlijk de werking te beheersen. Zij verantwoordelijkheid was natuurlijk de werking te beheersen. Zij verantwoordelijkheid was natuurlijk de werking te beheersen.

Het is het algemeen niet met een in voor het gehele staatsysteem konflikt komen. Waar dit wel het geval was werden de bedrijven al vroeg genationaliseerd. Zoals de spoorwegen. Het staatskapitalisme zet op hun plaats amtenaren en burokraten, wiens verantwoordelijkheid geheel niet door de natuurlijke band van het privaatrecht aan de bedrijven gebonden is. Hun herenlijken en hun premieën zijn hun hoogste interesses. Een bepaalde machtsposities moet hun worden afgestaan. Of dit gebied spelen zij de kaas (het is opgedragen de produktiekosten te verlagen naar zij verhoogd zijn) trekken zich niets aan van de gebieden der andere burokraten, ja trachten eerder de recht en het bezit tegen vrienden te waken door tegenwerking of hieldenkerij. Het nepotisme krijgt een voedingsvatstoder en vreet een steeds grooter gedeelte van de massa's geprepareerde arbeiders. De Russische regering heeft getracht door het de politiek te rammen, deze onsociale elementen in een onsociale positie sociaal gevoel bij te brengen. Een gewoon mens die noch van akkumulatie, rentabiliteit of overzichtelijkheid van een systeem verstand heeft zou direkt zeggen "nou kom je nog verder van huis". Maar de Trotskisten adviseeren 70% akkumulatie en alles komt in orde. Ik vleitme intusschen niet met de ijdele hoop, dat de kadt z'n hoofd zak gaat kraken over de woorden "samenleving en zonder weggevoerd in het oitaat van Engels. Die zich afmaakt van een lastige vraag met het gezegde, dat Engels en Liebknecht in het boven geuite de toestand zoals die heden in Duitschland is, bedoeld heeft, is niet gewand z'n hantieren te gebruiken en rekent op de onbegrijpelijkheid van z'n tegenstanders.

Ons kan deze ontwikkeling in Rusland niet verwonderen. Wie de Marxistische theorie niet als bijbel neemt, maar weet dat het is een middel om het vervaren der maatschappij te begrijpen en dat dit begrip alleen het standpunt kan bepalen, dat de revolutionair inneemt, ziet hoe de leiders in Rusland in de positie zijn gedrongen, die Engels zoo treffend beschrijft in z'n "Duitsche boerenoorlog".

"Het ergste wat een leider van een extreemistische partij overkomen kan, als hij gedwongen wordt de regering over te nemen in een tijdperk, waarin de beweging nog niet rijp is voor de heerschappij der klasse, die hij vertegenwoordigt.....

Wat hij doen moet hangt weer niet van hem af..... Hij bevindt zich dus noodzakelijkerwijs in een onoplosbaar dilemma. Wat hij kan doen is in tegenspraak met z'n geheele verleden, zijn principes..... en wat hij doen moet is niet door te voeren. In den woord :

Hij is gedwongen niet zijn partij, zijn klasse te vertegenwoordigen, maar de klasse voor wier heerschappij de beweging juist rijp is. Hij moet in het belang der beweging zelf, de belangen van een klasse die hem vreemd is doorvoeren en z'n eigen klasse met frassen en beloften in het riet sturen, met de verzekering, dat de belangen van die vreemde klasse haar eigen belangen zijn. Wie in deze soevereine positie komt, is reedsloos verloren.

Nepotisme : Het bezorgen van haantjes aan bloedverwanten en vrienden.

Door een defect aan de cyclostylemachine verscheijnt dit December nummer met enkele veranderingen.

P. I. C. PERSDIENST VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. DE BEER
HERCULESSTRAAT 60
POSTGIRO 224876

Deze dienst wordt aan belangstellenden gratis toegezonden. Stuur ons uw vrijwillige bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds heviger crisissen, welke in steeds grooter werkeloosheid en tekortschietende ontwikkeling van het productieapparaat hun uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uitbuiting zijn prijsgegeven. Daarbij nemen de belangenverhoudingen tusschen de verschillende landen steeds scherper vormen aan, waardoor de

economische oorlog in een nieuwe wereldoorlog uitmondt. De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbeidersklasse den strijd voor de communisistische productiewijze aan te binden. De groepen van Internationale Communisten werken de arbeiders in dezen strijd op, het beheer en de leiding van productie en distributie volgens algemeen geldende, maatschappelijke regels ZELF ter hand te nemen, om zoo DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODU-

CENTEN te verwesenlijken. De groepen van Internationale Communisten zien den wesenlijken vooruitgang der arbeidersbeweging in de ontwikkeling van het zelfbewustzijn der arbeiders. Daarom plaatsen ze zich tegenover de leiderspolitiek van de parlementaire partijen en van de vakbeweging en stellen de leuzen: ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN! DE PRODUCTIE IN HANDE VAN DE BEDRIJFSORGANISATIES!

Int. Instituut Soc. Geschiedenis Amsterdam

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HANDE DER BEDRIJFSORGANISATIES!

Zevende jaargang, Nol.
Februari 1934 No 1.

Naar aanleiding van de Rijksdagbrand.

Nu het sensationeelde om v.d.Lubbe weer achter de rug is, en toch de feiten nog versch achter ons liggen, is het een geschikt oogenblik om het heele geval nog eens goed te overzien.

Kranten van alle mogelijke richtingen hebben over de gebeurtenissen hun verschillend gekleurd licht laten schijnen; comitees z'n opgericht, die in fantastische vormen dat deel van het tooneel beschreven, dat donker was gebleven. Ons doel bij dit artikel kan niet in de eerste plaats z'n, bij de grootscheppache verlichting die uitstraalde van de hoede pers, ook nog het schijnsel van ons bescheiden lampje te voegen. Evenmin zullen we probeeren uit het dik van onze koffispot de oplossing van de vraagstukken op te diepen, die ook voor ons duister gebleven z'n. Maar wat we allereerst zullen hebben te doen, dat is na te gaan waarom elk van deze verschillende groepen juist die lezing van het geval moest geven, die hij gaf.

Allereerst waren daar de "arbeidersbladen". De Tribune en Het Volk wedijverden met elkaar om de meest sensationele nieuwsberichten te brengen over "de betrekkingen van v.d.Lubbe tot de nazi's". En terwijl die twee bladen anders (terecht) geen al te hooge dunk van elkaars betrouwbaarheid hebben, citeeren ze elkaar nu daarbij voortdurend. Het historisch materialistisch denken is in die kringen al zoo in onbruik geraakt, dat ze de vernietiging van de oude arbeidersbeweging in Duitschland doodsenvoudig zoc voor konden stellen, alsof alleen die brandstichting dat veroorzaakt had. Zelfs de meest bekrompen burgerman zou in een voortgezet geval niet zoc durven redeneeren, en het bijvoorbeeld niet in z'n hoofd halen om de moordenaar van Serajewo alleen verantwoordelijk te stellen voor de wereldoorlog.

Hoe komt het nu, dat menschen die alle dagen hun mond zoc vol hebben over de "dialektiek" (denk aan het gvlauweld woord van L. de Vries "het is de tragiek van de dialektiek....."), er in de praktijk zulke voorhistorische redensaties op na kunnen houden. Voor iemand die werkelijk dialektisch denkt, staat het vast, dat aan een zoc groote omslag in de evenwichtsverhoudingen, een geleidelijke ondermijning van het oude evenwicht moet z'n.